

SATHY Uutiset

SATHY Uutiset on Suomen amerikkalaisperäisten työkoirarotujen harrastajayhdistys ry:n virallinen äänitorvi.

2001 numero 2/2001

Uusia koiria, Expo ja yhteistyö

Asiaa lehdestä

Sathylaiset ovat palanneet maailmalta ja nyt valmistaudumme SATHYExpoon. Olemme olleet liikkeellä Yhdysvalloissa ja koko Euroopassa. Hienot raportit viikkojen ja jopa kuukausien mittaisista koira-ekskursioista löytyy sisäisivuilta.

Skandinaviaan sijoittuvat matkamme koskevat jokaista Sathy koiran omistajaa. Maantieteellisesti ja poliittisesti lähinnä tilanne meitä on Ruotsissa ja Norjassa, jotka ovat halukkaita lähtemään isompaan yhteistyöhön Sathyn kanssa. Tästäkin asiasta tarkemmin sisäisivuilla.

Uusia vanhaenglanninbulldoggeja

Uusia VEB koiria on saapunut Suomeen kaksi kappaletta! 7.7.2001 Suomeen Yhdysvalloista rantautuneet superkoirat vahvistavat näin Suomen vanhaenglanninbulldoggikantaa 300%. Nyt saapuneet nelikaukutiset uros Bruce ja narttu Alma ovat käyttäytyneet uusi-

en omistajien hoteissa erittäin mallikkaasti. Uudet koirat ovat kotiutuneet tänne hyvin ja asiasta lisää tietoa ja hienoja kuvia löytyy sisäisivuilta.

SATHY Expo

Vuoden 2001 Sathy suurtaapahtuma, SATHY Expo jyrättää jälleen käyntiin Järvenpäässä! Kaikki tarkat tiedot ja ohjeet itse Exposta löytyy tämän lehden mukana tulevassa erikois-Expo-liitteessä. Bonuksena lisäksi kaikki jäsenmaksunsa maksaneet saavat tässä samalla itselleen VIP kortin, joka takaa maksuttoman sisäänkäynnin Expoalueelle! Eli Sathyn jäsenyys tosiaan kannattaa. Tervetuloa kaikki koirat ja koirien omistajat ystävät vuoden megatapahtumaan, sillä paikalle ovat tulossa kaikki muutkin! Paikalla vanhaan malliin Taakanvedon Suomen-mestaruuskilpailu, suojelukoiranäytös, kaikkien Sathy koirarotujen esittely, Sathy buffet, Husse koiranruokamyyni ja tietysti mukavaa porukkaa!

Bullmastiffi-insidenssi

Tampereella keväällä sattunut paljon kohua lähinnä mediassa ja mastiffin omistajien keskuudessa aiheuttanut onnettomuus on johtanut paljon yhteydenottoja myös Sathyyn.

Yhdistykseltämme on pyydetty haastatteluja niin televisioon, radioon kuin lehtiinkin, mutta emme ole lähteneet mukaan vatvomaan tätä tapaturmaa. Asiat pysykööt oikeissa mittasuhteissaan. Lisäksi meiltä on pyydetty apua miten kohdata media ja miten tuoda esille se vankumaton fakta, että mikään koirarotu ei ole ihmiselle vaarallinen.

Tosiasia on, että esimerkiksi aivan tavallinen kotikissa aiheuttaa enemmän onnettomuuksia kuin mikään koirarotu. Mutta ehkäpä on vaikeaa vääntää skandaalin käryistä lööppiä suloisesta kissanpenusta? Joka tapauksessa lisää infoa löytyy Sathylta ja voimme aina ”vaarallisten” koirien ollessa kyseessä vedota koirien purematilastoihin ja artikkeleihin ”Tappajakoira – Median luoma myytti”, jotka ovat osoittautuneet tehokkaiksi keinoiksi media ryöpytystä vastaan.

Sathy t-paitoja

Viime vuoden Sathy Expossa suuren suosion saavuttaneet ja loppuun myydyt mustat, upeat ja ennen kaikkea viralliset Sathy t-paidat tulevat jälleen tänä kesänä myyntiin! Nyt t-paidassa on entisen hienon tekstin lisäksi mukana Sathyn virallinen, nykyaikaistettu ja kysytty logo, jossa on mukana kaikki Sathy rodut hienoina piirroshahmoina! Varaa oma t-paitasi jo etukäteen jättämällä viesti Sathyn vastaajaan ja nouda paitasi vaikkapa Exposta, niin et jää ilman!

Sathyn puhelinvastaajan numero on muuttunut

Sathyn puhelinvastaaja vastaa tätä nykyä uudessa numerossa. Poistakaa tiedoistanne vanhat numerot ja laittakaa tilalle uusi numero, joka on: (09) 530 1751. Vastaajaan voi jättää viestiä mistä tahansa Sathyyn ja koiriin liittyvästä asiasta ja Sathyn henkilökunta vastaa viesteihinne mahdollisimman pikaisesti.

Suomen amerikkalaisperäisten työkoirarotujen harrastajayhdistys ry. ajaa niiden koiraharrastajien asiaa, joiden mielenkiinnon kohteena ovat amerikkainbulldoggit, amerikkainkääpiöterrierit, amerikkainpitbullterrierit, vanhaenglanninbulldoggit ja monet muut työkoirarodut.

Yhdistyksestämme saa paljon hyvää tietoa myös monista muista ei-FCI-koiraroduista.

Jäseneksi voi liittyä ottamalla yhteyttä yhdistyksen toimihenkilöihin ja kertomalla yhteystiedot. Jäseniltä peritään vuosittainen jäsenmaksu, erillistä liittymismaksua ei ole.

Yhdistyksen toimintaan on helppo osallistua. Ainoa mitä tarvitaan on aktiivisuus - kannakortesi kehoon. Tekemistä riittää yhdistyksen toiminnassa, roduista tiedottamisessa ja yhteyksien ylläpitämisessä - ota epäroimättä yhteyttä.

Oletko muuttamassa?

Jos yhteystietosi ovat muuttamassa tai tuntuu siltä, että postisi tulee väärään osoitteeseen, niin ilmoita meille uusi osoitteesi.

Onko kerrottavaa?

Jos on kivaa tai vähemmän kivaa kerrottavaa niin siitä kannattaa kertoa myös muille yhdistyksen jäsenille. On tärkeää jakaa kokemuksia omasta lemmikistä, voi olla, että jotakuta askarruttaa juuri samat asiat.

Uudet vanhaenglanninbulldoggit tekivät heti tuttavuutta Suomen ensimmäinen VEB-koiran, Tankin (kuvassa oikealla) kanssa. Yhteistyö tuntuu alkavan mainiosti! Kaikki Suomen kolme vanhaenglanninbulldoggia tapaat Sathy Expossa Järvenpäässä.

Lyhyitä uutisia

Tietoa koiranpuremista

Yhdysvaltojen eläinlääkäriyhdistys (American Veterinary Association, AMVA) julkaisi opaan, jolla pyritään vähentämään koiranpuremia. Opasta varten on tutkittu tapauksia, joissa koira on purrut ihmistä ja tutkimuksen tulos on yllättäen sama kuin mikä on ollut tiedossa jo pitkään. Eli yleisimmin koira puree perheenjäsentä tai muuten tuttua ihmistä. Tämä selittyy osin sillä, että nämä ihmiset ovat eniten tekemisissä koiran kanssa.

Koira ei ole aikaisemmin purrut ketään tai käyttäytynyt oudosti. Tämä ei tarkoita sitä, että koiran päässä olisi "naksahantun" vaan sitä, että vihaisesti käyttäytyvää koiraa varotaan enemmän. Eli ns. kilttiä ja lutuista koiraa provosoidaan luultavasti enem-

mislapsiin ja loppujen lopuksi koiria kohdellaan väärin, "koirilta odotetaan liikaa ihmismäistä käyttäytymistä". AMVA suosittaa koiranpuremien vähentämiseksi tutkimusta, jossa tutkittaisiin ja analysoitaisiin tarkkaan kaikki tietoon tulleet tapaukset. Yritettäisiin selvittää kustakin tapauksesta se syy, joka johti puremaan. Tärkein ja paras keino olisi kuitenkin valistaa ihmisiä, jotta he tietävät paremmin miten koiran kanssa toimitaan.

SATHY ry. on kerännyt yksiiin kansiin yhden maailman kattavimmista kokoelmista tietoon tulleista tilastoista ja tutkimuksista, jotka koskevat koiran puremia. Tilastotiedot on kerätty juuri silloin kun maailmalla oli vahvimillaan rotukohtaiset vastavoimat. Jos näitä tilastoja tutkitaan analyyttisesti huomataan selvästi, että:

SATHY:n puheenjohtaja telkkarissa

Heinäkuun 12. päivä 2001 oli mielenkiintoinen koirajuttu MTV 3:n aamuteeveessä. Mielenkiintoiseksi jutun teki se, että siinä haastateltiin SATHY:n puheenjohtajaa, Sami Makkosta. Haastattelussa puitiin lähinnä Suomessa harvinaisia rotuja ja samalla keskusteltiin koiran omistamisesta.

Sami Makkonen kertoi mm., että "...harvinaisempaa koirarotua koira-asiantuntijat usein arvostelee kriittisemmin kuin yleisempää rotua...". Jostakin syystä jotkut todellakin ottavat herneen nenäänsä kun kuulevat vähemmän tunnetuista koiraroduista.

Sekarotuiset piskit!

Kun SATHY ry:stä tiedotettiin eri koira-alan harrastajille mahdollisuudesta tulla tutustumaan Suomessa harvinaisiin koirarotuihin oli vastaanotto yleensä positiivinen. Eräältä taholta tuli kuitenkin tällainen viesti:

"Eli lisää sekarotuisia piskejä - ja kun niitä mainostaa harvinaiseksi, voi kääriä isot rahat pennuilla!

*Terveisin
K.L."*

Tähän viestiin SATHY:n prisihteeri vastasi:

*"Hyvä K.L.,
Olen pahoillani, jos iloisesta uutisestamme välittyi jonkinlainen rahanteon henki.*

Sathy ry. ei ole pentujen välittäjä, kennelyhdistys tms. vaan koirien ja koirien omistajien asialla toimiva työkoirayhdistys. Tuottamalla harvinaisia, rekisteröityjä koiria Suomeen autamme ihmisiä, joita kiinnostaa muut asiat kuin pennutus ja näyttelyt, saamaan itselleen terveän, hyvän koiran lemmikiksi.

Sathy ry. työskentelee koirarotujen kanssa, joita on rekisteröity jo vuodesta 1835, eli on väärin sanoa niitä millään lailla sekarotuisiksi tai piskeiksi. UKC, AD-BA ja AKC eivät suinkaan ole piskien yhdistyksiä, vaan vanhoja, kunniallisia rotuyhdistyksiä.

Emme laita Teille enää postia, hyvää kesän jatkoa!

*Ystävällisin terveisin,
Sathy ry."*

Tämä koira on pesunkestävä amerikanbulldoggi, joka omistajan mukaan on oikeasti reipas ja iloinen (vaikka kuvanottohetkellä murjotti - koira ei kuulemma pidä valokuvauksesta).

Bongaa pitti Elloksesta

Vaikka ruotsalaisista jättyihtiöistä voi olla montaa eri mieltä niin ainakin Elloksella on mennyt yksi asia kohdalleen. Uusimassa postimyyntiluettelossa on rekvisiittana käytetty ilmielävää amerikanpitbullterrieriä. Hyvä Ellos! Seuraavaksi on ehkä mahdollisuus bongata amerikanbulldoggi Ikean luettelosta, amerikankääpiöterrieri Ericssonin mainoksesta ja vanhaenglanninbulldoggi ehkä Volvon ratista?

Flatmill Ruotsista?

Sathyn Ruotsin matkalla ilmeni, että naapurimaan koiraharrastajat ovat ehtineet osin meitä edelle. Koirien kuntoutuksessa he käyttävät mm. juoksumattoa. Kyse on laitteesta, jossa koira juoksee maton päällä ja tällä tavalla voidaan tarkkaan säätää koiran kunnan kohentumista. Juoksumatto ei siis ole tarkoitettu ulkoilulenkkiä korvaamiseksi vaan kunnankohotuksen työkaluksi.

Juoksumattoja on kahta eri tyyppiä, ns. carpet mill, jossa juoksumatto on todellakin matto. Lisäksi on olemassa ns. slat mill, jossa maton tilalla on eräänlainen telaketju. Molemmilla tyypeillä on etunsa.

Hinnat näillä laitteilla vaihtelevat kovasti ja ulkomailta hankittuna hinta vielä nousee. SATHY neuvotteli ruotsalaisten kanssa ja nyt näyttää siltä, että saamme maahan muutaman slat millin n. tuhannen markan kappalehintaan. Asiat ovat vielä avoimena mutta luultavasti homma etenee lähiaikoina.

Miltä näyttää pitbulli lahkeessa? No tältä! Kuvan ottaja kertoi lähettäneensä tämän kuvan housujen valmistajalle ja ehdottaneensa kuvaa käytettäväksi mainoksessa – koiran kestävät housut. Housuvalmistaja ilmoitti palaavansa asiaan myöhemmin.

män - ja joskus voidaan saavuttaa aste, jossa koira päättää antaa takaisin.

Lisäksi noin puolessa tapauksessa tutkittuja tapauksia koira oli purrut alle 12-vuotiasta ihmistä. Tämä voi selittyä sillä, että lapset peuhaavat enemmän koirien kanssa ja sillä, että aikuista vastaan kohdistuneet purut eivät ole tulleet AMVA:n tietoon.

AMVA:n Tri Gail Golabin mielestä ongelmaksi muodostuu se kun lemmikit rinnastetaan ih-

- koirat eivät ole vaarallisia, koirat eivät yleensä pure ihmisiä

- koirarodut eivät poikkea toisistaan vaarallisuudessa

- koiranpuremat ovat pieni ongelma yhteiskunnassa, varsinkin jos verrataan koirien yleisyyteen

- paras keino estää koiranpuremat on oikea asenne ja terve järki.

Mikä maksaa koiran tuonnissa?

Yhdistykselle tulevista kysymyksistä suuri osa liittyy koiran hankintaan. Hankinnassa mielenkiintoista on paitsi koira niin koko koirahankinnan hinta. Koirien hinnat vaihtelevat kovin paljon ja niin vaihtelevat myös tuontikulut. Halvimmillaan Yhdysvalloista voi tuoda koiran erittäin edullisesti mutta kulut myös helposti nousevat.

Kuljetusmaksuihin vaikuttavat koiran hinta, koiran koko, matka, lentoyhtiö ja mahdolliset lisäkustannukset. Isompi koira painaa jo itsessään enemmän ja tarvitsee sen lisäksi isomman kuljetuskopan. Hal-

vimmillaan pääsee kun tulee kaksi pientä koiraa samassa kopassa ja kustannukset koiraa kohden puolittuvat. Ikävän lisäkustannuksen aiheuttavat myös mahdolliset kuljetukset lentokentälle tai ylläpito välilaskupaikoissa.

Eli kun on laskemassa koiran tuontikustannuksia on hyvä ottaa selville koko lentomatka ja kuljetukset mahdollisimman tarkkaan, jotta koko summa on tiedossa etukäteen.

SATHY Philadelphiassa

Hitch on amerikkalainen koiraharrastaja, jolta löytyy kotoa kaksi amerikanpitbullterieriä ja yksi amerikanbulldog-

Hitch on erittäin tyytyväinen hankkimaansa SATHY-pipoon. Ero ennen ja jälkeen SATHY-pipon on kuulemma huomattava! Samaa ovat sanoneet muutkin SATHY-pipolaiset.

gi. Herra on ollut koiraharrastaja koko ikänsä ja juuri nämä koirarodut ovat hänen ykkösvalintansa. SATHY:yn Hitch törmäsi sattumalta kun selvitti koira-asiaa ja tarvitsi käyttöön-

sä tarkkaa tietoa. Hitch lähettää ehdottoman ystävälliset terveiset kaikille SATHY:n ystäville!

SATHY laajentaa

Koko Sathy-yhdistyksen olemassa olon historian aikana olemme olleet tiiviissä yhteydessä ulkomaille. Olemme saaneet tietoa tulevista tapahtumista ja media-myrskyistä. Sathy on saanut kiitosta toiminnastaan muualla maailmalta aivan poliitikkoja ja yhteiskunnan muita päättäjiä myöten. Sathy on itsekin saanut apua muilta mailta kun tilanne Suomessa on ollut huono. Lähinnä apua on tullut Euroopan maista, erityisesti Ruotsista, Saksasta ja Italiasta.

Järjestäytymisaste on noussut

Tilanne Suomessa on ollut hyvä, sillä päättäjät ovat tietoisia Sathyn olemassa olosta. Me olemme hyvin järjestäytyneet yhdistys, joka otetaan huomioon uusia lakeja ja asetuksia säädettäessä. Muissa maissa tilanne ei ole ollut läheskään näin hyvä. On tietysti vaikea taistella toimittajia vastaan kun meriittinä on vain koiranomistus. Tämä tilanne on kuitenkin historiaa, sillä ulkomaiden koirajärjestöjen järjestäytymisaste on noussut huomasti. He ovat ymmärtäneet Sathyn tavoin että ainoa ase mediaa ja höpönpuhujia vastaan on järjestäytymisen ja faktat. Parempi siis myöhään, mutta olisi ollut hienoa seurata tilannetta esimerkiksi viime kesänä Saksassa, jos siellä olisi jo silloin ollut toimiva, kunnollinen työkoirayhdistys puhumassa koirien ja koiranomistajien puolesta. Ehkäpä

suuret kulttuurierot ovat syypäänä tähän ulkomailta tapahtuneeseen erittäin hitaaseen heräämiseen.

Parhaillaan esimerkiksi Ruotsissa on vahvimmaksi työkoirayhdistykseksi noussut SPF, joka on järjestämässä nyt heti Expon perään isompaa tapahtumaa Tukholman liepeille. SPF:n vetäjänä on nyt kokenut työkoiraharrastaja, Malin, joka on mm. puolustanut menestyksekkäästi työkoirarotuja eri medioissa.

Yhteistyö tiivistyy

On täysin luonnollista, että järjestäytymisen myötä yhteistyön halutaan tiivistyvän. Sathyn aloitteesta on nyt saatu aikaan tilanne, jossa olemme suunnittelemassa monen Euroopan maan yhteistyötä koirien ja koiranomistajien hyväksi. Tavoitteenamme on yhteinen monikansallinen yhteistyöjärjestö, jonka avulla saataisiin irti kaikki mahdollinen hyöty koiran omistamisesta, ilman häittäpuolia. Jokaisen maan oma yhdistys olisi autonominen. Vaikka nyt neuvotteluja käydään vasta muutaman maan kanssa, niin suunnitelma on saavuttaa koko Euroopan kattava yhteistyöjärjestö.

Tästä uudesta voimasta ja yhteistyöstä hyötyy ennen kaikkea tavallinen koiranomistaja. Suunnitelmissa on jo nyt suu-remmat tapahtumat ja enemmän kontakteja. Jokainen meistä saa tämän myötä paremmat

SATHY ry.:n yhteishenkilöt Ruotsissa, Malin, Nico ja Erik. Nämä henkilöt ovat saaneet Ruotsin työkoirayhdistyksen, SPF:n, uuteen vauhtiin.

yhteydet ulkomaille ja oman lemmikin tulevaisuus on entistä turvatumpi.

Yhteistyöhanke on jo nyt kovassa myötätulessa ja parhaimmillaan tuloksena on voimakas, työkoiraharrastajan

etuja ajava suuryhdistys.

Ilmoitamme asian etenemisestä sitä mukaa kun jotain tapahtuu ja toivomme meille kaikille auvoista tulevaisuutta uuden yhteistyöjärjestön myötä.

Taakanvetoa amerikanbulldoggilla

Koirien taakanveto on SATHY-rotuisten koirien ikioma laji. Alunperinkin pitbulleille ja amerikanbulldoggeille suunniteltu voimannittelö on saanut muutamia uusia harrastajia Suomessa. Basso-amerikanbulldoggin omistaja kirjoittaa:

”Tässäpä muutamia kuvia meidän ekoista treeneistä uusien valjaitten kanssa. Basso luuli että autoa pitää vetää juosten. Uudet valjaat on tosi hyvät ja me täällä pikkuhiljaa treenailaan.”

Basson uudet valjaat ovat eri-

tyiset taakanvetovaljaat, jotka eroavat yleisimmistä huskyvaljaista. Viimeisiä tietoja Basson taakanvetomenestyksestä ei ole, mutta luultavasti saamme nähdä mihin tämä väkivahva koira pystyy tämän vuoden taakanvedon virallisissa Suomen-

mestaruuskisoissa - SATHY Expossa. Voimaa tai tahtoa Basso-koiralta ei puutu mutta suuri kysymys herää silloin kun kisa-paikalla tapahtuu muuta mielenkiintoista ja näkee mielenkiintoisia koiria!

Kuva yllä:

Kun katsoo tätä kuvaa Basso-koirasta niin ei synny epäilystä siitä, että kyse olisi jostakin heikosta koirasta. Leppoisan näköinen koira puhkuu tarmoa ja on muutenkin täyttä voimaa.

Kuva vasemmalla:

Voiko tämä olla totta? Koira vetää henkilöautoa? Kyllä - koirat pystyvät vaikka mihin eikä kyse edes ole mistään kovasta hommasta vaan pelkästä hauskaista ilonpidosta. Kuten suurin osa koiranomistajista tietävätkin niin suurin ongelma ei ole puuttuva voima vaan se, että koira vetää silloin kun omistaja niin pyytää!

Taakanvedosta yleensä

Suomen ensimmäinen taakanvetotapahtuma järjestettiin vuoden 1999 SATHY Expossa. Koirat eivät onnistuneet aivan kovin hyvin mutta synnä ei ollut voiman puute, vaan huono menestys johtui ainoastaan niiden tottumattomuudesta tätä Suomessa vielä uutta lajia kohtaan. Nykyisen mittapuun mukaan kyse oli melkoisen aloittelevasta touhusta ja jo seuraavana vuonna nähtiin koirilta erinomaista tasoa olevia suorituksia. Niin mahtava oli suoritus voittajakoiralta, että taakanvetopainot lopuivat kesken!

Kiinnostusta löytyy

Edellisen Expon jälkeen tuli useita innostuneita yhteydenottoja innostuneilta koiranomistajilta juuri taakanvetoa koskien. Koskapa laji on Suomessa uusi ja tuntematon, on alku aina vähän nahkeata. Useat koirat ovat hankkineet erityisiä taakanveto-

valjaita (lähinnä Supercollarin kautta) ja toiset ovat jopa harjoitelleet taakanvetämistä.

Kaikki merkit viittaavaat siihen, että tämän vuoden taakanvedon virallisista Suomenmestaruuskisoista tulee jännittävä.

Mitä tarvitaan?

Taakanvedossa tarvitaan koiran lisäksi valjaat ja taakka. Mutta eniten taakanvetokoiran omistajalta vaaditaan erittäin paljon kärsivällisyyttä ja pitkäjänteisyyttä. Silti taakanvetoharjoittelun voi aloittaa missä koiran iässä tahansa, kunhan koira on ensin oppinut perustotelevaisuuskomennot.

Taakanvetoharjoittelusta on SATHY:lta ilmestynyt opas (saatavilla mm. Internetistä www.sathy.org) ja ilmeisesti tekeillä on opastava video, jossa näytetään miten saadaan tuloksia ja miten koiraa motivoidaan ja kuntoutetaan.

Mihin tulisi kiinnittää huomiota?

Amerikanbulldoggit ja amerikanpitbullterrierit ovat niin väkevää rakennetta, että voima ei näiltä nelijalkaisilta lopu. Sen sijaan on erittäin suuri tehtävä saada koira vetämään kärryjä. Alussa jo pienikin vastus saa koiran pystähtymään. Ja suurempaa painoa koira yrittää saada liikkeelle hyppimällä tai peräti peruuttaa pois valjaista. Suurin koulutustehtävä onkin itse liikkeelle lähtö. Koiran tulisi taakasta välittämättä vetää paino liikkeelle tasaisella ja varmalla vedolla. Kun koira hallitsee tämän on homma hanskassa - sitten on jäljellä vain voimaharjoittelu! On syytä muistaa pitää harjoittelun riittävän lyhyinä ja hauskoina - taakanveto on kivaa!

Samalla kasvaa koiran itsetuottamus ja siitä kehkeytyy ja kypsyy raudanluja taakanvedon ammattilainen!

Taakanvedossa koirilla on kivaa!

Joskus aikoinaan jotkut ilkeämieliset ihmiset väittivät taakanvedon olevan eläinsuojelulain vastaista. Näin EI ole. SATHY ry. konsultoi asiasta eläinlääkäreiden kanssa. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön julkaisema eläinsuojelulaki 247/1999 sanoo myös yksiselitteisesti, että taakanveto on kilpailuna täysin hyväksyttävää koska koira ei joudu alttiiksi kivulle, tuskalle eikä kohtuuttomalle rasitukselle.

Koiraa ei pysty sääntöjen mukaan kilpailtaessa mitenkään pakottamaan vetämään yhtään sen enempää kuin mitä se itse haluaa - tämä onkin monen väkivahvaksi luullun koiran omistajan pettymys. Tärkeintä on, että koirilla ja omistajilla on kivaa, ei hampaat irvessä voitto.

Haaveista totta – amerikankääpiöterrieri

Katselimme poikani Henrin kanssa koirakirjoja ja –lehtiä löytääksemme uuden koiran perheeseemme. Suursnautserimme Apo oli juuri leikattu ja sillä todettiin pahalaatuinen kasvain ja odotukset olivat huonot. Emme tahtoneet päästä sopimukseen rodusta, sillä Henri halusi keskikokoisen koiran ja minä halusin pienen. Henri kuitenkin antoi periksi ja sanoi että kyllä tykkää siitä pienestäkin varmaan.

Ihastuin Maailman koirat –kirjasta löytyneeseen amerikankääpiöterrieriin. Kirjassa kerrotaan siitä aika vähän, mutta se on pieni ja kivan näköinen. Myöhemmin luin rodusta

Niinpä soitin pennun kasvattajalle Pähkinä Kalliselle ja puhuimme pitkän puhelun näistä koirista. Kiinnostus oli suuri ja minä innoissani halusin tietää lisää rodusta. Tämä kyseinen pentu oli kuitenkin väritään virheellinen ja poika joten sitä en itselleni halunnut. Muut pennut olivat jo menneet kaupaksi eikä uusia ollut tulossa.

Taas asia jäi mutta liityin Sathyn jäseneksi vuonna 1996 jotta saisin lisää tietoa myös tapahtumista. Vuonna 1999 oli Järvenpäässä Sathy Expo joten suunnistin sinne. Toivoin siellä tapaavani ensimmäisen amerikankääpiöterrierin. No, se ainut tulijakaan ei päässyt tulemaan

että joitakin hyviä aktiivikasvattajia on nyt löytynyt ja ainakin yksi, joka voi lähettää pennun tänne Suomeen. Kyseinen kasvattaja oli jo pitkään kasvattanut juuri amerikankääpiöterriereitä. Niinpä varasimme yhden pennun joka oli jo kolmen kuukauden ikäinen ja voisi heti rokotusten jälkeen lähteä tänne Suomeen. Pennun kasvattaja Karen Larson nosti pennun hintaa kuitenkin sitä mukaa kun asia eteni, joten päätimme perua kaupan.

Toiselta kasvattajalta, Margo Carterilta, olimme jo kyselleet urospentua myöhemmin ostettavaksi. Margo tarjosi aika pian urospentua kaupan, joten ajat-

ykäsi urospentukin Suomeen ja nyt Karen ei lähettäisi kumpakaan koiraa. Ihan käsittämätöntä. En voinut ymmärtää tällaista touhua. Usko koirien saamiseen alkoi loppua.

Pelastus tuli kuitenkin Margo Carterilta. Hänellä oli sattumoisin vapaana narttupentu, joka oli hieman varaamaani urospentua nuorempi. Niinpä varasimme myös tämän nartun ja pennut rokotettiin ja lähtövalmistelut alkoivat. Näinköhän tämä onnistuu, tuntui uskomattomalta.

Tulihan se päivä sitten, lähetettiin rahat pennuista, rokotuksista, kuljetusboksista ja matkalipuista. Koirat olivat sitten viikon sisällä tulossa Suomeen. Sitten Jonna Sathystä soitti ja kertoi pentujen olevan välilaskupaikassa Amsterdamissa ja muutaman tunnin sisällä Helsingissä. Jännitys kasvoi, mahdollavaa, ei voi olla totta, nye ne tulevat!

Vihdoin Sathyläiset Paul ja Jonna tulivat hakemaan minua ja lähdimme lentokentälle yhdessä noutamaan ”lapsia”. Lentokentällä vielä paperit kuntoon ja siinä ne tulivat, kaksi pientä isolla trukilla, samassa boksissa. Ihanat, iloiset, pienet, siinä ne vihdoin olivat, 31.3.2001.

Otimme ne autossa pois boksista ja voi sitä riemua, ensitapaaminen oli riehakas ja iloinen, tykkäsimme heti toisistamme. Sitten kotiin.

Koirat sopeutuivat hyvin uuteen kotiin. Ne ovat ihania, reippaita ja kauniita. Monien mutkien kautta haaveista tuli totta. Apokin, joka on vielä olemassa, otti tenavat hyvin vastaan. Kaikki lopulta onnistui. Suuren osan työstä teki Sathy, kiitos siitä!

Lea Pirkkalainen, kahden maailman parhaimman amerikankääpiöterrierin omistaja

Suomen ensimmäiset Yhdysvalloista tuotetut amerikankääpiöterrierit.

lisää Sathy Uutisista ja totesin sen sopivaksi koiraksi meille. Puhuín amerikankääpiöterrieristä myöskin siskolleni Aunelle, joka kasvattaa perhoskoiria Tuusniemellä. Hänkin tykkäsi että voisi olla ihan mukava koiraa. En ollut kuitenkaan nähnyt enkä kuullut että Suomessa olisi amerikankääpiöterriereitä. Asia jäi siis hautumaan, olihan tuo Apokin vielä tuossa ja toipui leikkauksesta.

Sitten eräänä päivänä siskoltani tuli kirje, jossa oli mukana lehdestä leikattu ilmoitus amerikankääpiöterrierin pennusta.

sairauden vuoksi.

Kului vuosi ja soitin Sathyn ja kysyin, että onko mitään uutta aktiivisella. Harmitteli me, että amerikankääpiöterriereitä ei nyt kukaan kasvata Suomessa eikä tänne ollut tulossakaan yhtään koiraa. Silloin otin haasteen vastaan ja sanoin, että tuotetaan sellainen, vaikka nyt narttupentu ensin. Sathy otti asiakseen selvittää mistä sellaisia koiria saisi.

Sitten aika pian soitti Sathystä Jonna Miettinen ja kertoi,

telin, että otetaan sitten uroskoira ensin. Sitten Karen ottikin taas yhteyttä ja tarjosi juuri syntyneestä pentueesta narttupentua. Ajattelimme, että kyllä ne molemmat koirat voi ottaa yhtä aikaa, eli varasimme myös Karenin pennun. Sitten vain odottamaan pentujen kasvamista, sitten rokotukset, lentojen varaukset ja rahaa.

Näin läheni päivä, jolloin tyttöpennun oli määrä tulla Suomeen. Sitten Karen yhtäkkiä ilmoitti, että hän ei lähettäisi pentuja Suomeen. Sieltä piti tulla samasta pentueesta

SATHY:n ystävät Ruotsissa ja Norjassa

Ulkomailla käynti ei tarvitse olla koiraharrastuksen esteenä vaikka oma harrastus pyörikin pitbullien ja amerikanbulldoggien parissa. On mukava vaihtaa kokemuksia ja mielipiteitä kun pääsee tutustumaan naapurimaiden touhuihin.

Suuntasimme aluksi matkamme Tukholmaan. Vaikka Ruotsin pääkaupunki on valtavan kokoinen ja tuntuu erittäin urbaanilta löytyy sieltä monta hienoa koiraa ja mukavia koiraharrastajia. On suorastaan kadehdittavaa huomata, että lyhyen ajomatkan päässä keskustasta asustaa koiranomistajia, joilla on käytössä mukavat ulkoilualueet ja hienot koiraharrastusmahdollisuudet.

Ruotsalaiset amerikanbulldoggit

SATHY:n tietojen mukaan Ruotsissa ei ole mitään yhdistystä, joka ajaisi erityisesti amerikanbulldoggharrastajien asiaa. Tiedossa ei myöskään ole kuinka monta näitä koiramaailman voimapesiä on koko Ruotsissa.

Tapaamamme amerikanbulldoggharrastajat kertovat pitävänsä löyhästi yhteyttä toisiinsa ja koirien olevan tasan tavallisia kotikoiria. Suuri osa näistä koirista on tullut yllättäen Tanskasta. Syy tähän on ilmeinen, Ruotsiin ei voi tällä hetkellä tuoda koiria EU:n ulkopuolisista maista tiukan rabies-säädöksen takia.

Samaisilta harrastajilta kuulumme, että maan amerikanbulldoggit sijoittuvat tasaisesti Tukholman ja Ruotsin eteläkärjen väliin.

Aikamme oli todella tiukalla ja kaahasimme nopeasti paikasta toiseen ja tapasimme peräkkäin muutaman Tukholmalaisen koiraharrastajan. Valitettavasti emme olleet suunnitelleet kiertomatkaamme mitenkään erityisen tarkkaan, joten emme tavanneet aivan kaikkia. Toisaalta, jokaisessa paikassa meille tarjottiin innolla mahdollisuutta lähteä tutustumaan lähipaikkojen koiriin - ajan puutteen takia meidän oli valitettavasti kieltäydyttävä.

Myönteinen ilmapiiri vallalla

Mielenkiintoista oli kuulla uusimmat uutiset. Ruotsalaiset työkoiraharrastajat ovat innoissaan siitä, että yleinen mielipide on muuttunut koiramyönteisemmäksi. Toisaalta juuri Ruotsissa on ollut erittäin pitbull-vastainen ilmapiiri ja se on aiheuttanut tämän rotuisien koirien ajautumisen täysin väärin käsiin. On kuulemma tapauksia, joissa ohikulkijoita uhataan usuttamalla koirat heidän kimppuunsa - ei ole vaikea kuvitella minkä leiman tällainen aikaansaa koirarodulle.

Työkoirayhdistys nousemassa

Osa ruotsalaisista työkoirien omistajista ovat innoissaan myös uudesta panostuksesta aitoon työkoirayhdistykseen. Jo monta vuotta paikallaan polkenut aneeminen toiminta on saanut uutta puhtia kun remmiin ovat astuneet uudet henkilöt, joilla on aivan uutta tarvetta.

Keskusteluissa käy selvästi ilmi myös ongelmat ja virheet, joita Ruotsissa on tapahtunut. Esimerkiksi juuri pitbullterrierien kohdalla on surutta hyödynnetty rodun saamaa huonoa mainetta teettämällä hulvattomia pentueita. Suuri osa koirista on risteytyksiä eri linjojen tai jopa eri koirarotujen välillä. Vaikka tällä ei pitäisi olla mitään tekemistä puhdasrotuisten koirien kanssa niin media ei näe asiassa eroa.

Yhdistyksen yksi tarkoitus onkin juuri tietouden levittäminen ja tehdä selvä etu koiranomistajille, jotta heidän mielenkiintonsa kohdistuisi rekisteröityihin koiriin. Samoin on tarkoitus saada jonkinlaista ryhtiä pennutuksiin ja koirien markkinointiin.

Matka jatkuu

Ruotsi on iso maa ja koirat on ripoteltu sen mukaisesti tasaisen harvaan. Ehkä tästä joh-

Monen suomalaisen tuntema Pitdolly painottaa järkevän pennutuksen tärkeyttä. Paperit on oltava kunnossa ja pennutukselle oltava muikin syy kuin raha!

tuu, että sikäläiset koiranomistajat ovat jakautuneet ystäväpiireihin, jotka eivät välttämättä pidä yhteyttä toisiinsa. Sinänsä hassu ilmiö on se, että me tavallisina turisteina - tapasimme monia sellaisia, jotka eivät ehkä tapaa toisiaan vaikka asuvat samassa maassa!

Tukholmasta jatkoimme matkaamme suoraan lounaaseen ja poikkesimme vähän pienemmällä paikkakunnilla, joissa tiesimme muutaman koiran majailevan. Joukkoon mahtui muutama sängen hyväskuinen koira, joka oli päätynt mutkien kautta Ruotsiin.

Kaikkialla koirat olivat erittäin hyvissä käsissä ja joka paikassa toivottiin paljon terveisiä SATHYläisille.

Matka kohti Norjaa

Ruotsin leveät mutta hitaat maantiet alkoivat saada vähän enemmän korkeuseroja kun lähestyimme Norjaa. Vaikka kyseessä on entinen viikinkien maa niin nyt Norjassa on erittäin koiravastainen asenne. Monet koirarodut on jonkinlaisessa pannassa ja koiratoiminta on luvanvaraista. Asennevamat eivät kuitenkaan ole kitkeet pois kaikki kunnan koirarotuja vaan vuonojen lomasta löytyy jopa muutama pitbullin

omistaja.

Tapasimme mukavia työkoiraharrastajia ja pääsimme vaihtamaan kuulumisia. Koirat ovat täsmälleen samanlaisia kuin muualla mutta jos mahdollista niin vielä arvokkaampia omistajilleen. Koiranomistaja arveli tämän johtuvan juuri siitä, että niiden hallussapito ja hankkiminen on tehty niin vaikeaksi, että hommaan eivät ryhdy muut kuin kaikkein kovimmat harrastajat.

Lopputulokset

Reissu oli erittäin valaiseva, vaikka sen tarkoitus oli olla vain pikainen tutustuminen naapurimaan työkoiriin. Matkasta poiki muutama merkittävä seikka. Vastaanotto oli joka paikassa lämmin ja yhdistävä asia oli maailman parhaat koirarodut. Samalla tutustuimme sikäläisen yhdistysten avainhenkilöihin ja tällä vireillä on mittava yhteistyöhanke (kts. sivu 3).

Kaiken lisäksi innostusta tuntui riittävän niin paljon, että tulemme tekemään uuden reissun Ruotsiin ja tällä kertaa keskitymme vain koiriin!

Italian-exkursio

Joulukuisena kylmänä talvipäivänä sain oudon puhelinoiton suoraan Italiasta. Alberto Veronesi, Bolognialainen työkoirakasvattaja, tiedusteli olisinko halukas tulemaan Italiaan kouluttamaan heidän ja muiden halukkaitten kennelien koiria.

Hetken mietittyäni vastasin että voisinhan vaikka tullakin.

Ja niin sitten kylmänä tammikuun päivänä 2001 suuntasin nokkani kohti Italiaa. Lentokentällä minua oli vastassa Paolo, yksi kennelin pitäjistä. Mukanaan hänellä oli yksi monista kennelin koirista. Hyppäsimme autoon ja jatkoimme matkaa kohti kenneliä, joka sijaitsi 800 m korkeudella vuoristossa.

Perille saavuttuamme en ollut uskoa silmiäni, koiria todella oli pilvin pimein ja mikä ihmeellisintä, kaikki tarhat ja muut kennelin tilat olivat todella siistejä ja koirat huippukunnossa. Kaiken kaikkiaan koiria oli noin 110 kpl.

Heti seuraavana aamuna aloitin työt, vaikka matkaväsymys kyllä painoi pikkuisen vielä päälle.

Aamulla rupesin tutustumaan koiriin ja paikkoihin. Koirat olivat todella hienoja, heti ensimmäisenä päivänä miellyin muutamiin koiriin ja touhusin niiden kanssa vapaa-aikanakin.

Alberto sanoi minulle yhtenä päivänä kun tiedustelin pen-

Kenneli oli iso varsinkin meidän mittapuumme mukaan. Koirien kanssa vietettiin silti rutkasti aikaa ja niihin panostettiin paljon.

Matkasta poiki paljon hienoja ystävyysuhteita. Tässä Makkonen ja Franco kennelin pihalla.

Kennelin pentuja. Koirat olivat aina hyvässä hoidossa ja terveitä. Tässä 8-10 viikkoisia pentuja.

Bolognan upea kaupunki. Nähtävyyksille ei vaan jäänyt paljoakaan aikaa, sillä vietin kaiken vapaa-aikanikin koirien parissa.

Amerikanpitbullterrieri Cicco oli tuttu näky kennelin pihalla.

...jatkuu seuraavalla sivulla.

Strattonia tapaamassa

Stratton harrastaa pitbulleja mutta sa-
noo olevansa aivan tavallinen pullia-
nen. Tässä pallonheittoa á la Richard
F. Stratton.

Jo aivan kuluvan vuoden alussa olimme kavereiden kanssa päättäneet tehdä mittavan amerikankiertueen. Suunnitelma oli aukoton, itse lentäsin etukäteen Yhdysvaltoihin koirani (pitbulli) kanssa, valmistelin muiden tuloa mm. ostamalla auton. Suunnitelma toimi ja aikanaan huristelimme jo pitkin länsijenkki- maanteitä. Alussa suuntasimme kohti luoteis-USA:a, lähelle Kanadan rajaa. Tapasimme muutamia vanhoja tuttuja ja löysimme nopeasti myös uusia tuttavuuksia.

Ehkä muut seurueen kaverukset olivat osittain lomamatkalla mutta itse olin tutustumassa koirankasvat-
tajiin ja tarkoituksena oli oppia uutta. Reissumme suuntautui enimmäkseen kalli-
vuorten länsipuolelle.

Stratton

Jokainen, joka luulee tie-
tävänsä jotakin amerikan-
pitbullterriereistä tietää
Strattonin. Kyseinen herra
on kirjoittanut ainakin kuu-
si kirjaa pitbulleista ja on
osaaltaan tehnyt merkittä-
vää työtä vaaliessaan
pitbull-koirarodun historiaa.
Kyse on ehkä maailman
tunnetuimmasta pitti-

ukkelista.

Soitin Strattonille tien
päältä ja mies toivotti välit-
tömästi tervetulleeksi ky-
lään. Sain kohtalaiset ajo-
ohjeet ja löysin helposti pe-
rille. Sinänsä oli pieni yllä-
tys, että Stratton asui aivan
tavallisella pientaloalueella
- pihalla kourallinen pitbul-
leja! Olin odottanut jonkin-
laista maatilaa, tms.

Itse Stratton on todella
mukava. Stratton ei itse
kasvata koiria mutta sanoi
tavallaan keräilevänsä koi-
ria - kaikki hänen nykyiset
ja entiset koirat ovat joten-
kin kuuluisia tai ainakin
kuuluisten koirien suoria
j ä l k e l ä i s i ä .
"Amerikanpitbullterrierissä
on arvokkainta sen perinne
ja se mitä tämä rotu todella
on!"

Juttelimme myös Stratto-
nin kirjoista ja mainitsin,
että hän oli virheellisesti
maininnut Suomessa ole-
van rotukohtaisia lakeja.
"Mielenkiintoista" sanoi
Stratton "Vaikuttaa muu-
tenkin siltä, että pitbullien
kohdalla ollaan menossa
parempaan suuntaan."

Itse asiassa Stratton oli
kuullut joidenkin koiratut-
tujen kautta nimenomaan
Suomeen tulleen muutamia
todella hienoja koiria - hy-
vä Suomi!

Koiramaailman gigantit

Jos Stratton on pitbull-
maailman tunnetuimpia ni-
miä niin samaa luokkaa
ovat myös Fat Bill, Pat Pat-
rick ja Jerry Clemmons,
jotka kaikki tulivat tutuiksi
tällä samalla reissulla. Lisää
näistä herroista seuraavassa
jutussa mutta on syytä mai-
nita, että vaikka kaikki ovat
koiramaailman suuruuksia
ovat kaikki myös erittäin
mukavia ihmisiä!

Iso maa - paljon koiria

Yhdysvalloissa on paljon
pitbulleja. Jo pelkästään
ADBassa rekisteröidään n.
10 000 uutta pitbullia vuo-
dessa. Tämän huomaa
myös harrastuspuolella,
taakanvetokisoissa riittää
osallistujia ja samoin muis-
sa tapahtumissa. Ehdin käy-
dä katsomassa muutamaa
tapahtumaa ja vilskettä riit-
ti. Näistä kuitenkin lisää
heti kun ehdin kirjoittaa
niistä paperille!

Bobby Gonzales

...jatkoa edelliseltä sivulta.

tuja, että saan valita hyvästä
työstä itselleni yhden koiran.
Tiesin heti minkä veisin muka-
nani, se oli "Lupa" niminen
2,5v brindle cane corsonarttu
jonka kanssa olin ollut kaveria
heti alusta asti.

Koulutukset alkoivat tottele-
vaisuus koulutuksilla, koska
useimmat koirat eivät olleet
saaneet mitään koulutusta.
Muutamia yksilöitä oli jotka
olivat jo jonkin verran olleet
suojelukoulutuksessa, mutta
koulutus ei ollut kovinkaan
huippuluokkaa, joten parannel-
tavaa riitti.

Lentokentälle minua vastaan
tullut koira "Mila" koulutuksen
päätyttyä myytiinkin Etelä-
Afrikkaan vartiokoiraksi pai-
kalliselle farmille ja hyvin on
kuulemma pärjännyt.

Italian matkalla kiersin ym-

Tämä cane corson pentu varasti ruokakupin aina
itselleen, kun ruokailu oli hänen osaltaan ohi.

päri Italiaa eri kenneleissä tu-
tustumassa eri rotujen kasvat-
tajiin ja kouluttamassa myös
heidän koiria. Kävin mm. Mi-
lanossa, Firenzessä, Perugias-

sa, Roomassa, Napolissa ja Ba-
rissa ja muissa pikku-
kaupungeissa.

Matka kesti kaksi kuukautta
ja oli todella antoisa reissu,

esim. eläinlääketieteestä opin
reissulla todella paljon koska
kennelissä jossa asuin oli oma
eläinlääkäri ja häneltä opin
paljon hyödyllistä tietoa koirien
lääkitsemisestä ja hoidosta.

Maaliskuun puolessa välissä
suuntasin takaisin kohti Suo-
mea, mukanani tietenkin koira!
Perille saavuttuamme meinasi
tulla kylmä, lämpötila ero oli
noin 45 astetta.

Oli ikävä jättää paikka ja ne
mukavat koirat ja vieraanvarai-
set ihmiset.

Ensi talvena suuntaan ehkä
kohti Kanarian saaria samoissa
tehtävissä, siitä myöhemmin
lisää.

Sathy:n pj
Sami Makkonen

Lukijoiden omat kuvat

Sathy Uutisissa pyörähtää nyt käyntiin paljon kysytty ja toivottu Lukijoiden omat kuvat -palsta! Palstalle saa lähettää kuvia Sathy rotuisista koirista ja mielellään mukaan koiran nimi ja kuvan lähettäjän nimi. Kuvat julkaistaan saapumisjärjestyksessä ja kuvat palautetaan käytön jälkeen takaisin lähettäjälle.

Jos haluatte niin voitte laittaa mukaan vähän juttua kuvanottilanteesta mutta se ei ole pakko. Tärkeintä on kaivaa kuvan esiin lipastosta ja tuupata ne Sathylle muiden nähtäväksi.

Toivomme että nautitte uudesta palstasta ja muistakaa lähettää paljon omia kuvia!

Amerikanpitbullterrierinarttu aidolla mökkilomalla. Hyttyset olivat kuulemma riesana. Kuvan lähettäjänä Keijo Helsingistä.

Amerikanbulldoggiuros Kronos telmii kuumalla kesäpäivällä mieluusti vedessä. Tässä kavereina pari bernhardilaista. Kuvan lähettäjänä Minna Loimaalta.

Amerikanbulldogginarttu Susy mahtaa olla hieman erehtynyt seurasta, taikka sitten laiduntaminen on koirankin mielipuuhaa! Kuvan lähettäjänä Liisa ja Pari Klamilasta.

Amerikanpitbullterrierinarttu December kyydittää vapaa-aikoinaan pientä gerbiilinpoikasta. Mahtaa olla hurja kyyti! Kuvan lähettäjänä Robert Loimaalta.

Amerikanbulldoggiuros Dino katsastelee toimintaa ikkunalta. Kuvan lähettäjänä Maria Järvenpäästä.

**Lähetä oman lemmikkisi kuva!
Sähköpostitse info@sathy.org
tai postitse
SATHY ry.
Mannerheimintie 93 c 147
00270 Helsinki**

Frank Rocca

Amerikanpitbullterrieri saa kiittää säilymisestään yhtenä maailman vanhimpana työkoirarotuna useita rodulle täysin omistautuneita kasvattajia. Yksi maailman tunnetuimpia koiramiehiä on Yhdysvalloissa asuva Frank Rocca, joka on toiminut pitbullien kanssa jo yli 40 vuotta. Kenelläkään ei tunnuta olevan mitään pahaa sanottavaa tästä miehestä ja kaikki, jotka tuntevat pitbullkoirarodun tietävät, että tämän herran kennelistä on tullut maailmaan toinen toistaan parempia koiria. Jopa Suomeen on päätynyt Frank Roccan koiria. Frank Rocca on myös kunnostautunut kirjailijana ja kirjoittanut mm. kirjat "Fighting for Life" ja "Legacy in Game-ness". Lisäksi muutama vuosi sitten ADBA palkitsi Franc Roccan tittelillä "vuoden koirankasvattaja".

Tässä lyhennetty Erik Alströmin 11.4.2001 tekemä puhelinhaastattelu.

Miten aloitit apbt-urasi?

FR: Kipinä syttyi kun koulukaverini toi kouluun muutama kuvan näistä koirista. En voinut muuta kuin ihailla näitä

Frank Rocca ja yksi hänen lempikoiristaan.

rohkeita ja vahvoja koiria. Vuonna 1975 muutin Clevelandista pienelle maatilalle ja aloin kasvattamaan näitä koiria (ja lapsiani!). Jo tuolloin olin omistanut pittejä mutta nyt olin valmis siirtymään seuraavalle tasolle.

Mitä mieltä olet rodun saa-

masta huonosta maineesta?

FR: Kyse on tietämättömyydestä. Kaikkein huonointa on tehottomat kieltolait, joilla ei saada mitään hyvää aikaiseksi. Huono maine johtuu yksinomaan huonoista omistajista, huonot kasvattajat eivät saa yhtä paljon pahaa aikaiseksi.

Onko Sinulla mielipidettä oikeasta pitbullin koosta?

FR: Itse olen sitä mieltä, että suuri osa alkuperäisistä koirista näytti olevan pienemmänpuoleisia. Itse pidän enemmän juuri pienistä koirista. Syy siihen on yksinkertainen - pieniä koiria on helpompi käsitellä ja ne syövät vähemmän! Mielestäni koiran kokoa tai kirsun väriä tärkeämpää on oikea asenne omistamisessa, vastuu.

Isot koirat vetävät isompia painoja ja ovat yleensä parempia sijahdissa mutta toisaalta mikään ei voita yleisön suosiosoituksia kun pieni koira vetää suurimman taakan. Pienet koirat ovat yleensä sisukaampia, mutta eivät aina.

Mitä harrastat piteillä?

kaikkensa miellyttääkseen ihmistä vaikka jotkut ovat kyllä tosi itsepäisiä - ehkä kuten ihmisetkin?

Onko tottelevaisuusvinkkejä?

FR: En ole harrastanut minikäänlaista tottelevaisuuskoulutusta mutta olen kyllä nähnyt muiden tekevän sitä. Paras vinkki on olla jämpä ja ystävällinen. Vuosia sitten oli kaksi kanadalaista heppua (Ed Wagner ja Joe Placer), jotka pitivät koiranäytöstä pitbulleilla. Heidän koiransa tekivät aivan mitä tahansa. Ihmeellisintä jutussa oli se, että nämä esiintyivät pitit eivät juuri välittäneet yleisön koirista ja kaiken lisäksi esiintyvät koirat olivat suoraan GR.CH. Zebosta ja GR. CH. Artista!

Mitä koiria Sinulla on tällä hetkellä?

FR: Minulla on yhä jotakin vanhasta Cherry Bomb -linjasta (Frank Roccan "lempiuros" on HammerHead (kuollut) ja "lempinarttu" Cherry Bomb (kuollut) suom. huom.) ja lisäksi koiria Red B:n pihalta mutta suurin osa tämän hetken koirista on Honeybunchia, jossa on myös Stonewallia (GR.CH. Snake) ja CH. Jeppiä. Minulla on myös CH. Red Boy -linjaa (GR.CH. Yellow ja CH. Tramp (Tabin täysveli).

Ovatko pitbullit vahtikoiria?

FR: Suojelukoira- ja vahtikoiraharrastukset ovat minulle suuri mysteerio. Nuo harrastukset vaativat kärsivällisyyttä ja osaamista. Olen nähnyt koulutettuja koiria ja kyllä ne vaikuttavat hyvin oppineilta. Itse en ole asiasta kiinnostunut. Parhaat ja arvokkaimmat koirat ovat yleensä helpoiten varastettavissa.

Olet ollut paljon tekemisissä pitbullien kanssa, kerro jokin hauska kokemus.

FR: Ostin isäni kanssa pitbullin vuonna 1972 ja koiran nimeksi tuli Sinbad. Koirasta tuli yksi parhaimmista "yleis"-koiristani. Ikäväkseni äitini koulutti koirasta täysiverisen lemmikin! Sinbad oli hyvin koulutettu eikä yleensä pissannut sisälle - tai siis teki niin hyvin harvoin, yleensä kellarissa oleviin kenkiin! Sama

Frank Rocca.

Sinbad pelasti naapurin emännän tulipalosta ja pelasti isäni kun hän joutui ryöstörytksen kohteeksi. Lisäksi Sinbad pelasti isäni kun kaksi irrallaan olevaa paimenkoiraa hyökkäsi arvaamatta - sakemmanit saivat kunnan löylytksen! Täytyy mainita, että Sinbad ei koskaan purrut ketään ihmistä.

Kerran kun tulin kotiin näin miten Sinbad oli kiivennyt katolle ja juoksi siellä ees'taas tempuja tehden samalla kun pihalle kerääntynyt lapsilauma osoitti hurjasti suosiotaan.

Noloin tilanne oli se kerta kun heräsin Sinbadin murinaan ja luulin talossa olevan murto-varkaita. Juoksin alasti alaker-taan ja otin matkalla mukaan linkkuveitsen. Kyseessä ei kuitenkaan ollut murtovaras vaan 70-vuotias vuokraemäntäni!

Onko näyttely- ja työkoirien luonteissa eroja?

FR: Olen sitä mieltä, että on. Gamebred-koirilla on parhaat luonteet koska ne on jalostettu käsiteltäviksi kiperissä tilanteissa. Lisäksi ne ovat atleettisempia ja viisaampia. Vuosia sitten minulla oli UKC bulldoggeja, staffeja ja bullterrierejä. Kaikki ovat hienoja koiria mutta itse suosittelen ADBA-pittejä.

Millä ruokit koiriasi?

FR: Ostan aivan tavallista koiranruokaa. Enimmäkseen siinä on kanaa ja korkea rasvaprosentti. Koiranruoan nimi on "Exceed" ja se on aivan yleinen ja tavallinen merkki täällä Yhdysvalloissa. Kana ja kala ovat erinomaisia valkuaisaineen lähteitä ja keitetystä riisistä koira saa hiilihydraatteja. Olen kuullut, että Purina Pro Plan on myös hyvää koiran ruokaa.

Uudet vanhaenglanninbulldoggit

Jo pitkän aikaa Suomessa oli kytenyt kiinnostusta amerikkalaiseen työkoirarotuun, vanhaenglanninbulldoggiin. Kohta pari vuotta sitten maahamme saapui ensimmäinen tämän koirarodun edustaja, Tankki, joka on imenyt magneetin tavoin mielenkiintoa osakseen. Nyt Tankin tehtävä rotunsa edustajana helpottuu hieman, Suomeen rantautui tänä kesänä kaksi uutta vanhaenglanninbulldoggia!

Kahden uuden vanhaenglanninbulldoggin tuonti Suomeen suunniteltiin erittäin huolella ja tarkasti. Asiaa ei helpottanut se, että kyseessä on jopa maailmalla harvinaisesta koirarodusta ja kasvattajilta viedään pennut suorastaan käsistä - kysyntää riittää enemmän kuin tarjontaa.

Koirien hankinta edistyi suunnitelmien mukaan hyvällä yhteydenpidolla. Vaikka välillä koko hankintaprosessiin tuli mutkia matkaan saatiin ne jär-

jestettyä hyvin. Vielä aivan loppumetreillä meinasi kahden uuden koiran tulo peruuntua kun lähetysmaassa vaadittiin

jotakin aivan uutta ja ennen tuntematonta todistusta.

Lopullinen lento sujui ongelmitta ja koirien vastaanotto

oli keskivertoa helpompi. Molemmat koirat saapuivat hyvässä kunnossa ja ovat vaivan arvoiset!

Yleisin tapa koirille saapua Suomeen on lentää omassa kopassa! Jo muutamaa päivää myöhemmin koirat ovat suomettuneet silminnähdessä! Tummempi koira on Bruce ja valkoinen koira on Alma.

SATHY-rotujen lähitulevaisuus

Koiramaailmassa tunnetaan tällä hetkellä noin kolmesataa eri koirarotua. Suomi on verraten koiraystävällinen maa ja täällä on eri rekistereissä n. 600 000 koiraa. Suurin osa näistä koirista edustaa suosituimpia koirarotuja. Yleisiä koirarotuja on maassamme muutaman sadan ja tuhannen välillä. Harvinaiseksi voi sanoa sellaisia koirarotuja, joita on muutama, kymmenkunta tai satakunta.

Harvinaisten rotujen suosio kasvaa

Tiedonkulun kehitys vaikuttaa myös koiraharrastukseen. Tiedotusvälineistä saadaan tietoa ja virikkeitä sellaisista koiraroduista, joista ei muuten tietäisi mitään. Tämän vaikutuksena ihmisten kiinnostus eri koirorotuja kohtaan tasaan-

tuu. Kiinnostuksen tasaantuminen ei johda siihen, että joskus tulevaisuudessa Suomessa on kutakin koirarotua n. 2 400 kpl mutta johtaa väistämättä siihen, että kutakin SATHY-rotua tulee olemaan nykyistä enemmän. Hyvä mutta karkea arvaus on, että joskus lähitulevaisuudessa SATHY-rotuisia koiria tulee olemaan:

ab	150
akt	600
apbt	100
veb	200

Käyttäen näistä roduista saatavilla olevia tietoja voidaan laskea kuinka monta pentuetta Suomessa vuosittain tarvitaan ylläpitämään kyseistä kantakokoa. Vastaavat luvut ovat:

ab	1,8 pentuetta
akt	12 pentuetta
apbt	1,7 pentuetta
veb	2,3 pentuetta

Nämä luvut kertovat siis minkälaisista suuruusluokista voi olla kyse. Lukuja voi tarkastella myös siten, että jos pentuemäärät ovat kovasti ym. suurempia niin silloin kasvattaja kokee jo huomattavia vaikeuksia pentujen myymisessä/sijoituksessa tai, että pennut joutuvat sellaisen käsiin, jotka eivät oikeastaan kyseistä koiraa edes halua.

Nyt Suomen tilanne on vielä usean vuoden päässä yllä esitetyistä. Tällä hetkellä on menossa vaihe, jossa eri rotujen populaatiot ovat vielä kasvussa. SATHY-rodut kasvavat tällä hetkellä (amerikanbulldoggia lukuunottamatta) enimmäkseen tuontikoirien voimalla. Koirien tuonti on ehdottoman hyvä asia ja SATHY-rotuisten koirien kohdalla syy on selvä: kyse on

...jatkuu seuraavalla sivulla.

Haluatko oman SATHY-T-paidan? TILAA PAITASI NYT!

etupuoli

selkäpuoli

Viime vuoden Sathy Expossa suuren suosion saavuttaneet ja loppuun myydyt mustat, upeat ja ennen kaikkea viralliset Sathy t-paidat tulevat jälleen tänä kesänä myyntiin! Kyse on erittäin laadukkaasta t-paidasta jota myymme omakustannushintaan. Nyt t-paidassa on entisen hienon tekstin lisäksi mukana Sathyn virallinen ja kysytty logo, jossa on kaikki Sathy rodut hienoina piirroshahmoina. Varaa oma t-paitasi jo etukäteen jättämällä viesti Sathyn vastaajaan numeroon (09) 530 1751 tai laita sähköpostia osoitteeseen info@sathy.org. Tilaa heti, niin et jää ilman!

...jatkoa edelliseltä sivulta.

ensisijaisesti terveistä työkoirista.

Kun työkoira ostetaan suoraan isosta (yleensä amerikkalaisesta) kennelistä on siinä se etu, että nämä teettävät pennut parhaista mahdollisista koirista. On selvä etu jos pennun vanhemmat on valittu suuren joukon parhaimmista kuin pienemmän joukon parhaimmista. Toinen selvä etu on, että pennut on tuotettu vasta sitten kun vanhemmat on todettu hyväiksi. Kun kyse on työkoirista niin vanhemmilta odotetaan yleensä tietyn tasoista meriittiä ennen kuin pentuetta edes harkitaan. Tuomalla maahan tällä tavalla valikoituja pentuja on mahdollisuus muodostaa Suomeen mahdollisimman hyvä koirakanta kullekin rodulle.

Harkitsetko pennutusta?

Osa koiranomistajista haluaa pennuttaa koiransa ja tuottaa maailmaan oman lemmikkinsä jälkeläisiä. Ajatus on hyvä mutta ennen kuin ryhtyy astuttamaan omaa narttuansa tai käyttämään urostaan siitokseen on muistettava, että ainoa oikea tapa pennuttaa koira on tämä:

1. Tarkastaa molemmat tulevat koiravanhemmat etukäteen eläinlääkärillä. Lonkat, luusto, silmät, yms. Tämä tulee tehdä aikuisella koiralla.
2. Testata koirien ominaisuudet sen mukaan mikä on jalostuksen tarkoitus.
3. Tehdä linjajalostusta.
4. Hankkia riittävä määrä ostajia etukäteen.
5. Rekisteröidä vanhemmat/pentue ABA, ADDBA, UKC, CKC rodusta riippuen.

Kaikki em. kohdat ovat tärkeitä ja erinomaisen tärkeitä ovat kohdat 1 ja 4, ja se, että

tekee tarkastukset nimenomaan ETUKÄTEEN, ennen astutusta. On myös selvää, että koiran on oltava aikuinen - vaikka olisi kuinka kiire niin kannattaa odottaa, että koira on reilusti aikuisikäinen koska vasta sitten voi kertoa minkälaisen kehityksen koiran perintötekijät ovat antaneet.

Moni koiranpennuttaja luulee, että ostajat löytyy sitten kun pennut ovat syntyneet mutta todellisuudessa luvassa on aina ongelmia - pentujen myyminen vaatii työtä. On selvää, että tarpeeton pennutus on täydellistä ikävyökyksen kerjäämistä julkisuudessa kaltoin kohdelluille koiraroduille kun koirat ajautuvat sattumanvaraisille omistajille.

Lemmikkinsä koirarodulle omistautunut osaa toimia rodun parhaaksi myös jalostuksessa ja osaa kantaa vastuunsa myös silloin kunärkevin ratkaisu on jättää pennuttamatta. Viisas ja pitkäjänteinen toiminta on kaikkien parhaaksi - liian moni koirarotu kamppailee ongelmien kanssa, jotka olisi vältetty kokonaan järkevällä ja pyyteettömällä jalostustoiminnalla.

Rotujen tulevaisuus Suomessa

Suomen tuleva tilanne on ennustettavissa tutkimalla muutaman muun maan vastaavien koirarotujen kehitystä. Luultavasti - ja ikävä kyllä - Suomi tulee seuraaman perässä muutaman vuoden viiveellä.

Ensimmäinen vaihe on se kun maahan tuodaan satunnaisia koirayksilöitä. Näiden tuontikoirien kirjo saattaa olla hyvinkin suuri. Suomessa valtaosa SATHY-rotuisista koirista ovat tässä suhteessa erinomaisen laadukkaita.

Toinen vaihe on se, kun alkaa kotimainen pennutus. Eräissä vertailumaassa on käynyt siten, että eräs koirarotu on jakaantunut kolmeen eri luokkaan:

A-luokan muodostavat hyvin jalostetut tuontikoirat. Usein näiden koirien omistajat eivät pennuta näitä superkoiria koska tietävät tällaiseen laatuun päästävän vain ammattimaisessa, isossa kennelissä, jossa koirat testaataan. Näille koiranomistajille on tärkeää oman lemmikin "aituus".

B-luokan muodostavat hyvää tarkoittavat (tai rahanahneat?) kotimaiset amatöörikasvattajat, jotka pennuttavat rekisteröityjä koiriaan mutta ilman koirien testaamista tai jalostuksellista määränpäättä. Nämä koirat ovat miltei aina eri linjojen risteytyksiä.

C-luokan muodostavat ne koirat, joiden koko jalostustausta on aidosti epämääräinen mutta nämä pennuttajat käyttävät silti rodun nimeä. Tämä harrastajaryhmä mahdollistaa muita paremmin koirien ajautumisen sellaisille, joita ei oikeastaan koko koirarotu kiinnosta.

Tämä ei tarkoita, että koirat olisivat eri tasoisia tai eri hyviä. Kyse on enemmänkin kolmesta eri koirarodusta ja ehdottomasti kolmesta eri koiraharrastajaryhmästä.

Aikaisemmin todettiin, että SATHY-rotujen kohdalla on Suomessa menossa vielä kasvuvaihe. Maassamme tehdään vielä pioneeriä, jossa Suomeen on onnistuttu hyvien kontaktien myötä tuottamaan toinen toistaan parempia koiria. Luultavasti olemme kuitenkin juuri parhaillaan siirtymässä sellaiseen tilanteeseen, että meille on syntymässä B- ja C-luokat.

Koiranostajan ongelma

Koiranostaja näkee tilanteen hiukan eri tavalla. Koira hankitaan miltei aina omaksi tai perheen lemmikiksi. Hankittavan koiran rotu perustuu usein melko suppeisiin kokemuksiin, rodun ulkonäköön, jonkun suosituksiin tai mielikuviin - yleensä tämä on oikeastaan aivan riittävää ja käytännössä ainoa mahdollinen keino.

Koira ostettaessa ei koirarodusta välttämättä oteta sen kummemmin selvää. SATHY:sta saa hyvää tietoa kaikista yhdistyksen koiraroduista mutta jos kontakti yhdistykseen jää ottamatta, on usein ainoa tietolähde ilmoitus, jossa myydään pentuja. Silloin on rodennäköisintä, että ostaja näkee juuri C-luokkaan kuuluvan kasvattajan ilmoituksen.

Ikävä kyllä koiranomistajalle käy usein siten, että vasta koiran hankinnan ja vuosien omistuksen jälkeen hän tietää rodusta moninkertaisesti enemmän kuin hankintapäätöstä tehdessä. Ikävä kyllä tämä mahdollistaa sen, että kasvattajan/pennuttajan tietämättömyys kaatuu pennunostajan niskaan. Tässä vaiheessa punnitaan jo koiranostajan etiikkaa, ryhtyykö hän pennuttamaan omaa koiransa?

Oli miten oli, koiran ostajan kannalta on kuitenkin kaikkein tärkeintä, että hän saa mahdollisimman hyvän koiran. Koiran pennuttajalla on suuri vastuu koko koirarodun tulevaisuudesta.